

Villáminterjú a mulasztó sajtóról és az önelégült HIR TV-sekről

Vidéki vasútállomáson várok a vonatra, amikor rám szól egy félig-ismerősöm. Azért mondom róla ezt, mert ő tudja, ki vagyok, hogy újságírással foglalkozom, de nekem fogalmam sincs, kinek a fia, borja. Lekáderezni azonban nincs időm, mert máris bizalommal zúdítja rám a mondandóit:

— Olvastam az internetes cikkét, miszerint a sajtó kollektív butító.

— Bocsánat a kiigazításért, de én mindezt nem állítottam, csupán kérdeztem az olvasói véleményeket summázva.

— Én pedig most válaszolok azzal, hogy teljes mértékben egyetértek a felvetésével, fejtegetéseivel. Az április 8-ai voksolás bebizonyította, a legtöbb magyar nagyon tájékozatlan politikailag, így azután helyes döntést nem is tudott hozni az országgyűlési képviselők választásán. Rettenetesen rossz volt ama tanács, hogy mindenki döntsön a belátása szerint. Bizony ez az egyéni „belátás” nem jelentett összehangolást, sokkal inkább szétforgácsolást, s látjuk a döbbenetes eredményét, létrejött egy félelmetes, egy legyőzhetetlen hatalom.

— Mi volt itt a baj?

— A tömegtájékoztatás nem állt a hívatása magaslatán, ugyanis mindegyik orgánum fújta a magáért, mármint azt, amit a kenyéradó gazdájuk megkövetelt. Tárgyilagosság, kiegyensúlyozottság sehol. Egy hatalmas értékrendi kavalkád volt. Ráadásul egyoldalú, hiszen valamennyi sajtószerv csak a tőkés rend védelmében, vagy azt erősítendően propagandázott, hangsúlyozva, hogy a legnagyobb magánvagyonok tulajdonosai lehetnek csak az oltalmazóink, sorsunk jobbításának kovácsai.

— Ön szerint mi egyebekről kellett volna még szólni a médiának?

— Például arról, hogy a kizárólag egyéni indíttatású program, cél, lényegében közönséges egoizmus, ami azt jelenti, az egyik ember sikeréhez, jólétéhez csak a másik ember életének megnehezítése, netán a kifosztása árán vezet az út. Itt hiányzott a közösség mindenek feletti fontosságára való figyelmeztetés. Ehelyett véget nem érően papolás volt a nálunk idestova 30 éve nem létező demokráciáról, meg az egyéni szabadság fontosságáról.

— Ha jól értem, az információ hiányosságának okozóit a sajtó munkásaiban véli felfedezni.

— Pontosan! Hát nézze például az egyik dúsgazdag úriember gazdasági vezérletével működő HIR TV-t, amelyen két riporter megállíthatatlan következetességgel beszélt szinte naponta a favorizált Jobbik, az Együtt, a Párbeszéd, a DK, az MSZP, az LMP és rettenetesen előre tolt Momentum vezetőivel, képviselőivel, meg azokkal a politológusokkal, szociológusokkal, közgazdászokkal, jogászokkal, filozófusokkal, s a korábbi időszakból ismert politikusokkal, akik szintén az említett értékrendet vallók szemszögével elemezték a folyamatokat.

— Ön kiket hiányolt a képernyőről?

— Nézze, mindannyian tudjuk, hogy a lakosság jó kétharmada vesztese az 1990-ben ránk zúdult kapitalizmusnak, s ez az irtatlan tömeg jó része vergődik a szegénység pokoli

bugyrában, rengetegen élnek máról holnapra, 100 ezernél jóval többen várhatják a kilakoltatásukat, ijesztően sok a tolvajlás, rablás, az egészségügy pedig néha a halálhoz vezető ösvényt jelenti, hogy a vásárolható élelmiszerek gyakori mérgezéseiről, vagy más minőségi hibáiról ne is szóljak, no meg arról sem, talán ezrével szűnnek meg évente a különféle vállalkozások. Vagyis egzisztenciálisan hatalmas tömegek küszködnek a napi megélhetésükért, s nincs igazából közbiztonság sem. Amely történéseknek nem biztató alternatívája, hogy egy kisebb réteg gondtalanul éli a kétesen létrejött, meggazdagodott oligarchák világát. Mindezek ellenére például a HÍR TV-nek esze ágában sem volt megszólaltatni ama politikai erőket, mozgalmakat, amelyek nem a befektetői kizsákmányolás, hanem a dolgozó közösségek oldaláról igyekeztek megoldási módokat a közvélemény elé bocsátani. Ha a Munkáspárt, a Balpárt, a Népi Front, az Attac Mozgalom vagy a Magyar Szociális Fórum részéről meghívottakkal is diskurálnak a tévések, a néző szélesebb palettai program-kínálat ismeretében hozhatott volna döntést. És hát a Marx születésének idei 200 évfordulója is apropót szolgáltathatott volna mérlegelni, hogy a nem pénz-, hanem a népközpontú gazdasági-társadalmi rendszer vajon alkalmasabb lenne-e a nagyobb közösségek jólétének megteremtésére, s gazdaság fejlesztésére, ahogyan az a megközelítőleg 100 millió kommunista párttaggal rendelkező Kínai Népköztársaságban tetten érhető.

— Most olvasom a Megyeihír című, 2018. május 14-én megjelent ingyenes kiadványban, hogy a HÍR TV két műsorvezetője, Kálmán Olga és Csintalan Sándor igencsak önelégülten nyilatkozott a csatornájuk által végzett munkáról, s örömmüket is kifejezték, hogy rövidesen nyilvánosságra kerülnek a nézettségi adataik, melyek szerint a hazai sajtó-piacon a tizedikek.

— Hadd reagáljak ezekre két érvel:

Hogy én naponta odahaza melyik tévé-műsort nézem leggyakrabban, s akár egyszer is rákapcsolok-e a HÍR TV-re, azt rajtam és a családomon kívül senki sem tudhatja hitelesen, pontosan.

Jó 50-60 évvel ezelőtt gyakran megfordultam vásárokon, ahol hallottam, hogy a lovakat eladó gazdák, eszméletlen sok pozitív tulajdonsággal jellemezték az állataikat. Majd láttam, hogy a visszakerdezések után annyiért kötöttek üzletet, amennyit az a négy lábú patás ténylegesen megért a vevőnek.

Kecskemét, 2018. május 18.

Velkei Árpád

INFORMÁLJA, KÉRDEZZE, OLVASSA
a rendszerváltozás veszteseinek készülő
VILÁGHÁLÓS NÉPÚJSÁGUNKAT,
a
FÜGGETLEN MAGYARORSZÁGOT!

Internetes cím: www.fuggetlenmagyarorszag.hu

E-mail cím: fuggetlenmagyarorszag@fuggetlenmagyarorszag.hu

Levélcím: 6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. B/IV/26.